Wprowadzenie do Sztucznej Inteligencji

Wykład 6 Informatyka Studia Inżynierskie

©AM

Reprezentacje wykorzystywane w algorytmach przeszukiwania

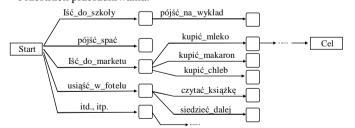
- Reprezentacja akcji realizowana przez mechanizm generacji następników
- Reprezentacja stanów <u>kompletny opis</u> stanu; akcje dokonują transformacji <u>całych stanów</u>; odwołanie do niej następuje w: generatorze następników, heurystycznej funkcji oceny, w funkcji wykrywania celu
- Reprezentacja celu wykorzystywana jedynie przy oszacowaniu heurystycznym i testowaniu celu, które pełnią w algorytmie przeszukiwania wyłącznie rolę "czarnych skrzynek" - <u>brak innych</u> odwołań do definicji celu
- Reprezentacja rozwiązania ciągła, <u>nieprzerwana ścieżka</u> od stanu początkowego do celu

©AM

Systemy planowania działań Planowanie to jest techniką rozwiązywania problemów z dziedziny AI, polegającą na określeniu ciągu akcji (operacji) jakie należy podjąć, aby przejść z zadanego stanu początkowego do stanu końcowego będącego celem. Zbiór operatorów {O_i} System Planowania Działań Plan

Przeszukiwanie w celu generowania planu?

- Przykład: Zaplanować zakupy mleka, gazety i wiertarki.
- Przestrzeń przeszukiwania:



• W systemach planowania, gdy liczba dopuszczalnych akcji jest duża, przestrzeń może być ogromna!!!

©A1

Przeszukiwanie w celu generowania planu?

- W algorytmach przeszukiwani funkcja heurystyczna wskazuje potencjalnie najlepsze kierunki przeszukiwania
- Funkcja heurystyczne nie jest jednak nieomylną wyrocznią!
- Skoro wybór odbywa się trochę na zasadzie "zgadywania", każda dopuszczalna zmiana musi być przeanalizowana
- Funkcja oceny heurystycznej <u>nie pozwala wyeliminować</u> akcji w trakcie przeszukiwania, lecz pomaga jedynie je uporządkować
- Określona akcja jest analizowana jednak nie dlatego, że prowadzi do osiągnięcia celu, lecz dlatego, że jest dopuszczalna w danym stanie

©AM

Logika sytuacyjna

- Język formuł logiki predykatów, które <u>opisują zmiany</u> zachodzące w modelowanym świecie
- Świat modelowany jest jako sekwencja sytuacji, z których każda jest "stopklatką" następujących po sobie zmian
- Baza wiedzy odzwierciedla zmiany zachodzące w opisie stanu wraz z upływem czasu
- Każdej relacji i każdej własności, która może ulec zmianie przypisywany jest dodatkowy "czasowy" parametr np.:

 $położenie(pionek,[1,2],s_1) \wedge położenie(wieża,[3,7],s_2)$ niezmienne relacje i własności nie mają tego parametru np.: parzysta(8)

ΘAΜ

Planowanie: inna reprezentacja

- Reprezentacja w systemach planowanie powinna:
 - dopuszczać analizę części składowych stanów, akcji i celu
 - umożliwiać dekompozycje stanów, akcji i celu
- Mechanizm planowania powinien generować plan <u>nie</u> koniecznie w sposób <u>przyrostowy</u> poprzez dodawanie akcji po kolei, poczynając od stanu inicjującego
- Większość obiektów świata, z którym planujmy jest niezależna od siebie, więc należy redukować złożoność zadania planowania poprzez jego dekompozycję na podplany
- Wniosek: tylko deklaratywny język opisu stanów, akcji i celów pozwoli spełnić powyższe warunki

(OA)

Przykład modelowania zmian jako sekwencji stanów W logice sytuacyjnej świat jest ciągiem sytuacji połączonych wykonanymi akcjami O 2 3 4 5 8 8 move-down S 3 4 5 8 8 move-right

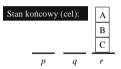
Planowanie w logice sytuacyjnej: świat klocków

· Język logiki sytuacyjnej, służy do definiowania stanów, akcji i celów

"Świat klocków"

Trzy klocki A, B, C, które mogą być pojedynczo przenoszone oraz trzy pola, którymi nie można manipulować





- Stan świata klocków opisujemy za pomocą predykatów
- · Akcje w świecie klocków definiujemy za pomocą klauzul

©AM

Akcje w logice sytuacyjnej

- Akcje w logice sytuacyjnej są definiowane przez skutki ich wykonania
- Przez skutki rozumiemy te elementy opisu stanu, które <u>zmieniają się</u> po wykonaniu akcji np. efektem chwytania wolnego klocka (*grab*) będzie w stanie wynikowym jego trzymanie (*holding*)
 ∀X,S clear(X,S) ∧ moveable(X) ⇒ holding(X,result(grab(X),S)) formuły tego typu nazywamy *aksjomatami wynikowymi (dołączania*)
- Dla pełnego opisu skutków akcji musimy również uwzględniać to co <u>nie ulega zmianie</u>, gdy akcja tego nie dotyczy np. fakt trzymania klocka się nie zmieni, jeśli go nie upuścimy (*drop*) ∀A,X,S holding(X,S) ∧ A≠drop(X) ⇒ holding(X,result(A,S)) formuły tego typu nazywamy *aksjomatami tla*

MAG

Logika sytuacyjna świata klocków

- Zbiór predykatów opisu stanów i celów:
 on(X,Y,s_i) spełniony, gdy obiekt X znajduje się na Y
 clear(X,s_i) spełniony, gdy obiekt X jest wolny (nic na nim nie ma)
 moveable(X) spełniony, gdy obiekt X może być przemieszczany
- Zbiór akcji:
 Operator przemieszczania obiektów:
 carry(X,Y,Z) akcja przeniesienia obiektu X z miejsca Y na miejsce Z
- Reprezentacja rozwiązania (propagacja zmian):
 Funkcja:
 result(A,S) reprezentuje stan S', będący skutkiem wykonania akcji A stanie S, czyli S'=result(A,S)

©AM

Przykłady aksjomatów wynikowych i tła

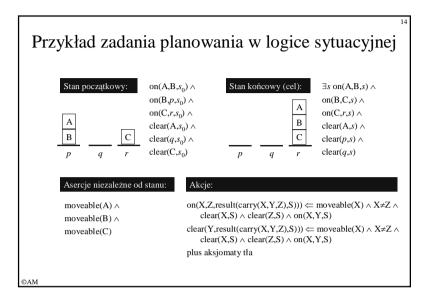
• Aksjomaty dołączania:

```
\begin{array}{c} on(X,Z,result(carry(X,Y,Z),S))) \Leftarrow moveable(X) \land X \neq Z \land \\ & clear(X,S) \land clear(Z,S) \land \\ & on(X,Y,S) \\ \\ clear(Y,result(carry(X,Y,Z),S)) \Leftarrow moveable(X) \land X \neq Z \land \\ & clear(X,S) \land clear(Z,S) \land \\ & on(X,Y,S) \\ \end{array} \right\} .
```

• Aksjomaty tła:

```
on(P, Q, result(carry(X,Y,Z),S)) \Leftarrow on(P,Q,S) \land P\neqX \land ... \rightarrow clear(R, result(carry(X,Y,Z),S)) \Leftarrow clear(R,S) \land R\neqZ \land ... \rightarrow on(X, Y, result(carry(X,Y,Z),S)) \Leftarrow on(X,Y,S) \land ... \rightarrow clear(Z, result(carry(X,Y,Z),S)) \Leftarrow clear(Z,S) \land ... \rightarrow
```

AM



10

Algorytm planowania w logice sytuacyjnej

- Ze względu na przyjętą reprezentację każda metoda wnioskowania stosowana w rachunku predykatów może być użyta do znalezienia planu w logice sytuacyjnej
- Zastosowanie takiego rozwiązania w realnych zadaniach planowania jest jednak niemożliwe (obliczeniowo nieefektywne) ze względu na ogromną liczbę faktów jakie trzeba przetwarzać za pomocą aksjomatów tła
- Dodatkowo, procedury dowodowe nie sterowane celem nie gwarantują żadnych własności planu poza samym faktem jego znalezienia – plan taki może być nadmiarowy np. zawierać wzajemnie znoszące się akcje [A₁,A₂,...,A,A⁻¹,...A_k] gdzie s=result(A⁻¹,result(A,s))

©AN

Problem tła (ang. frame problem)

- Problem: Jak sobie poradzić z faktem, że zdecydowana większość zdań, które były prawdziwe w poprzednim stanie pozostaje prawdziwa po wykonaniu jakiejś akcji?
- Rozwiązanie: aksjomaty tła, ale...
- Im większa liczba predykatów opisu stanu, tym większa liczba koniecznych do zdefiniowania aksjomatów tła
- Podobnie, im więcej akcji tym bardziej złożone aksjomaty tła
- Wniosek: Jedynym wyjściem jest zmiana języka opisu i sposobu reprezentacji

©AM

Rodzaje mechanizmów generacji planów

- Planowanie w przód od stanu początkowego do stanu końcowego propagacja stanów w przód (progresja)
- Planowanie w tył od stanu końcowego do stanu początkowego propagacja stanów wstecz (regresja)

Systemy planowania w przód mają znaczenie tylko teoretyczne. Większość praktycznych systemów planowania, to systemy planowania wstecz.

©AM

Planowanie progresywne: "generuj i testuj"

1. Pod stan aktualny podstaw stan początkowy:

$$s_{akt} \leftarrow s_0$$

2. sprawdź, czy $s_g \subseteq s_{akt}$:

jeżeli tak, to koniec(sukces – plan gotowy)

- 3. utwórz zbiór wszystkich L_O wszystkich operatorów O_i , dla których spełnione są warunki stosowalności w stanie s_{aki} ;
- 4. wybierz jeden operator¹ $O_i \in L_O$, wygeneruj próby stan s_{i+1} , będący efektem zastosowanie tego operatora; jeżeli $L_O = \emptyset$, to dokonaj nawrotu do poprzedniego stanu; jeżeli brak alternatyw do nawrotów, to koniec(porażka brak planu)
- a. sprawdź, czy w stanie s_{i+1} pojawiły się sprzeczne podcele; jeżeli tak, to powrót do kroku 4
 - b. sprawdź, czy w stanie \mathbf{s}_{i+1} pojawił się cykl²; jeżeli tak, to nawrót do stanu poprzedniego³ $s_{\rm akt}$ i przejście do kroku 4
- 6. podstaw: s_{akt} ← s_{i+1} i przejdź do kroku 2

UWAGI: 1-trzeba zastosować heurystyczny wybór np. na podstawie różnic pomiędzy stanami; 2-cykl oznacza ponowne wystąpienie tego samego stanu;

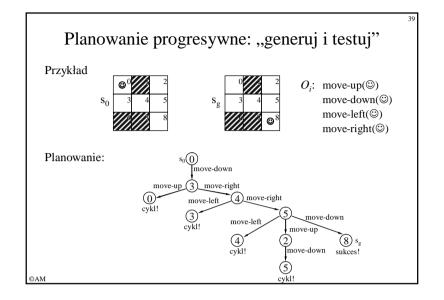
3-istnieje wiele sposobów eliminacji cykli!

©AM

Planowanie progresywne: wady

- Proces generacji planu nie ukierunkowany stanem docelowym – groźba kombinatorycznej eksplozji stanów
- Ściśle zdeterminowany porządek generacji planu zawsze od stanu początkowego do stanu docelowego
- Niska wydajność metody generacji planów możliwe zastosowanie tylko dla małych przestrzeni stanów
- Efektywność silnie uzależniona od stopnia interakcji między operatorami – im głębsze niejawne zależności, tym większe wymagania zasobowe algorytmu planowania

@ A N I



Systemy planowania działań: metody

- Wykorzystywane metody
 - Planowanie liniowe
 - Dekompozycja problemu (częściowa lub całkowita)
 - Regresja operatorów
 - Strategia "least-commitment"
 - Planowanie nieliniowe
 - Planowanie hierarchiczne

@ A M

Planowanie wstecz: system STRIPS

 Planowanie ukierunkowane stanem docelowym z wykorzystaniem stosu celów

- Reprezentacja stanów i akcji oparta na rachunku predykatów
- Specyficzna dziedzina planowania świat klocków

OAM

STRIPS: *zbiór operatorów*

STACK(x,y): umieszczenie klocka x na klocku y; w ramieniu robota musi znajdować się klocek x, a na klocku y nie może znajdować się żaden klocek

UNSTACK(x,y): zdjęcie klocka x z klocka y; ramię robota musi być puste/wolne a na klocku x nie może znajdować się inny klocek

PICKUP(x): podniesienie klocka x z podłoża; ramię robota musi być puste/wolne a na klocku x nie może znajdować się inny klocek

PUTDOWN(x): umieszczenie klocka x na podłożu; w ramieniu robota musi znajdować się klocek x

2 V V

STRIPS: świat klocków

Założenia świata klocków:

- powierzchnia/płaszczyzna/podłoże, na którym umieszczamy klocki jest gładka i nieograniczona
- wszystkie klocki mają takie same rozmiary
- klocki mogą być umieszczone jeden na drugim
- klocki mogą tworzyć stosy
- położenie horyzontalne klocków jest nieistotne, liczy się ich wertykalne położenie względem siebie
- manipulujemy klockami tylko za pomocą ramienia robota
- w danej chwili w ramieniu robota może znajdować się tylko jeden klocek

©A1

STRIPS: *zbiór predykatów*

ON(x,y) spełniony, gdy klocek x znajduje się na klocku y

ONTABLE(x) spełniony, gdy klocek x znajduje się bezpośrednio na podłożu

CLEAR(x) spełniony, gdy powierzchnia klocka x jest pusta tzn. nie znajduje się na nim żaden inny klocek

HOLDING(x) spełniony, gdy w ramieniu robota znajduje się klocek x

ARMEMPTY spełniony, gdy ramię robota jest puste/wolne

Uniwersalne reguły rządzące światem klocków są reprezentowane z wykorzystaniem tych predykatów jako aksjomaty zapisane w postaci formuł rachunku predykatów, np.:

$$\begin{split} & [\exists x \ HOLDING(x)] \ \Rightarrow \neg ARMEMPTY \\ & \forall x \ ONTABLE(x) \Rightarrow \neg \exists y \ ON(x,y) \\ & \forall x \ [\neg \exists y \ ON(y,x)] \Rightarrow CLEAR(x) \end{split}$$

©AM

49

STRIPS: reprezentacja operatorów

Problem tla (ang. frame problem) w systemie STRIPS rozwiązano stosując odpowiednią formę reprezentacji operatorów.

Każdy operatora zawiera:

- listę predykatów, które muszą być prawdziwe, aby jego użycie było możliwe - sekcja PRECONDITION - warunki stosowalności operatora
- listę predykatów, które staną się prawdziwie po jego wykonaniu - sekcja ADD
- listę predykatów, które przestaną być prawdziwe po jego wykonaniu - sekcja DELETE

Wszystkie predykaty, które *nie znalazły* się na listach ADD i DELETE <u>pozostają niezmienione</u> po wykonaniu operatora. Listy ADD oraz DELETE opisują łącznie efekty użycia operatora.

©AM

STRIPS: algorytm planowania wstecz

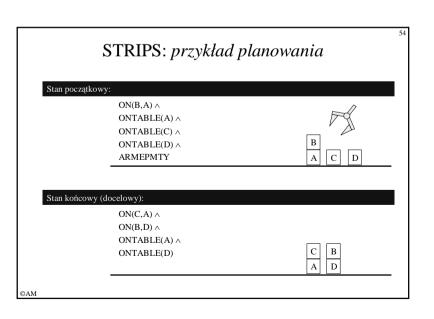
Stos celów - podstawowa struktura danych generatora planu, zawierająca zarówno cele, jak i operatory służące do ich osiągnięcia

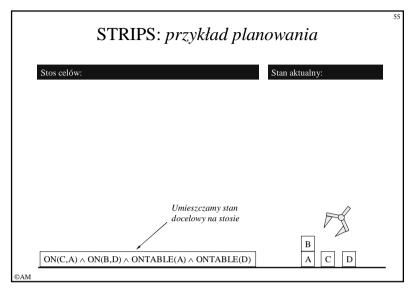
Przebieg planowania:

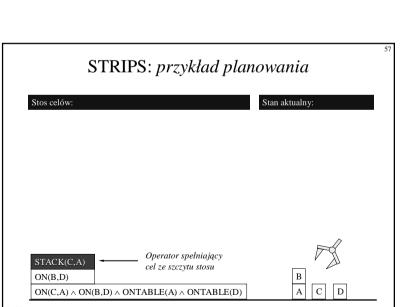
- wykrywanie różnic między stanem aktualnym a celem umieszczenie podcelów niespełnionych w akt. stanie na stosie
- wybór operatora redukującego różnicę
- · zastąpienie podcelu wybranym operatorem na stosie
- umieszczenie na stosie warunków stosowalność wybranego operatora - nowy (złożony) cel
- rozkład warunku stosowalności na podcele nowe cele jednostkowe (proste) na stosie

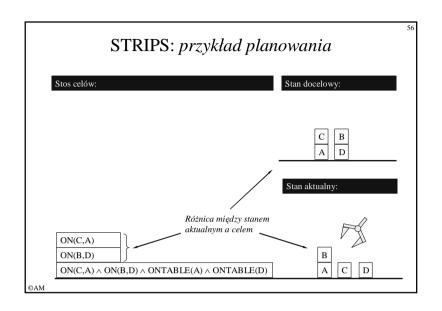
0 A M

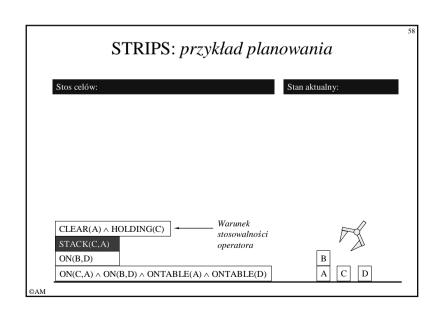
STRIPS: definicja formalna operatorów STACK(x,y): PRECONDITION: CLEAR(y) ∧ HOLDING(x) DELETE: $CLEAR(y) \wedge HOLDING(x)$ $ARMEMPTY \wedge ON(x,y)$ ADD: UNSTACK(x,v): PRECONDITION: ON(x,v) ∧ CLEAR(x) ∧ ARMEMPTY DELETE: $ON(x,y) \wedge ARMEMPTY$ ADD: $HOLDING(x) \wedge CLEAR(y)$ PICKUP(x): PRECONDITION: CLEAR(x) ∧ ONTABLE(x) ∧ ARMEMPTY DELETE: ONTABLE(x) ∧ ARMEMPTY HOLDING(x) ADD: **PUTDOWN**(x): PRECONDITION: HOLDING(x) DELETE: HOLDING(x) ADD: ONTABLE(x) ∧ ARMEMPTY ©AM

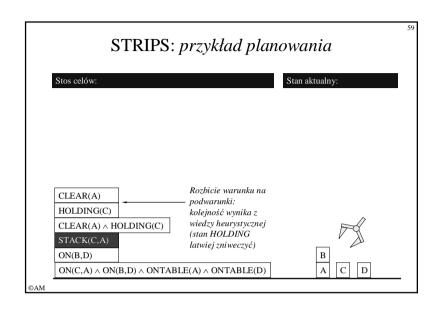


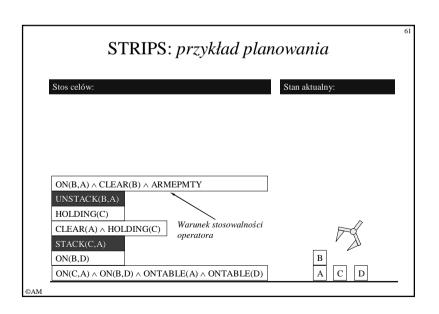


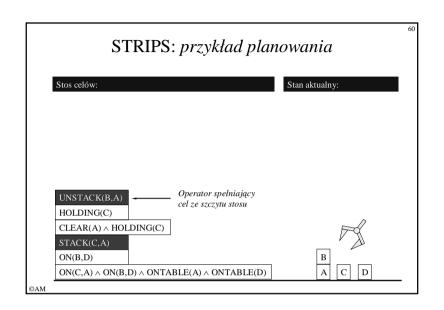


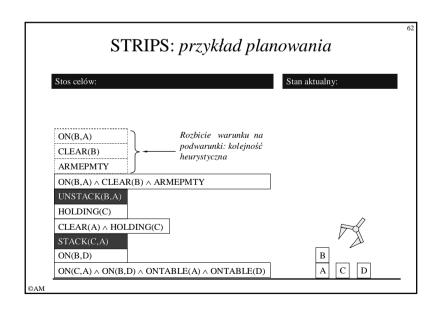


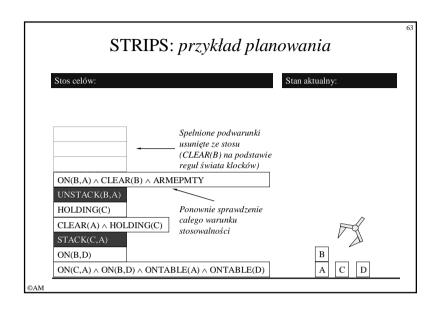


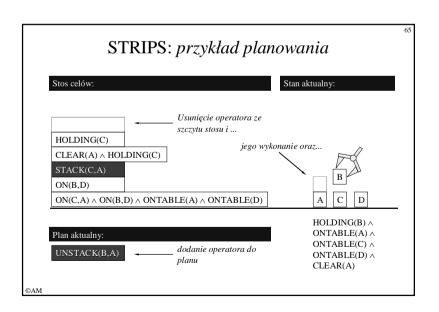


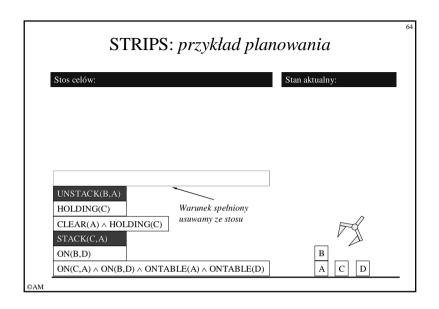


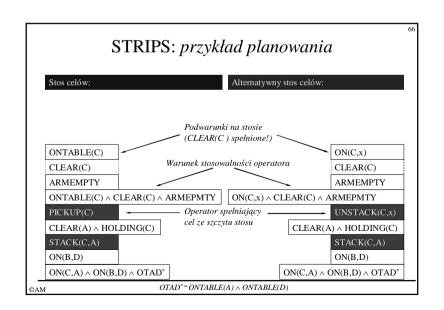


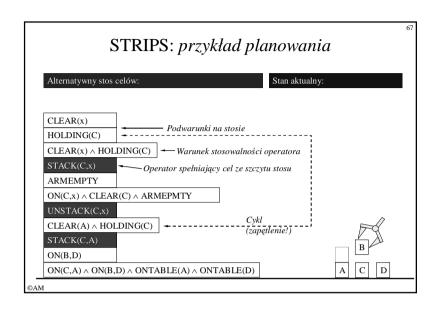


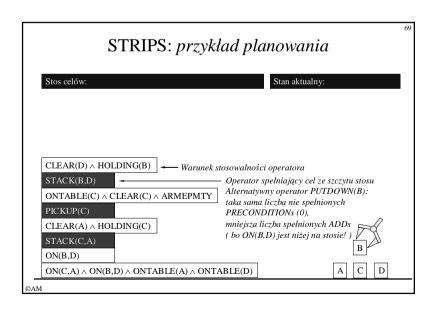


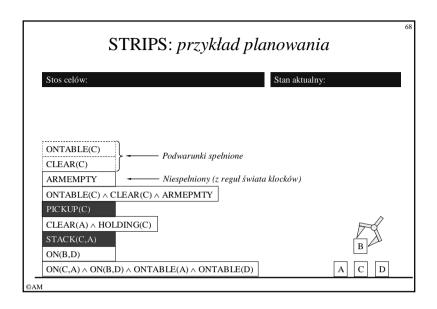


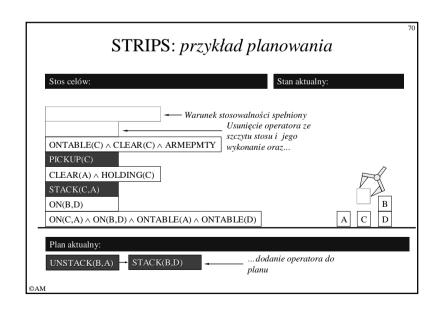


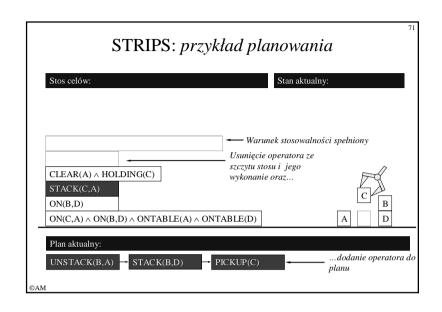


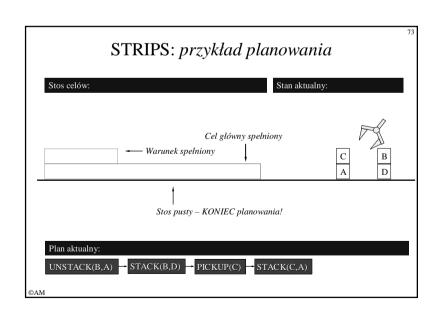


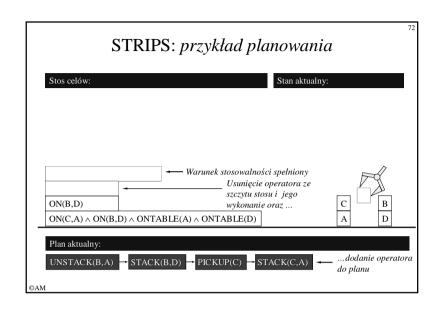


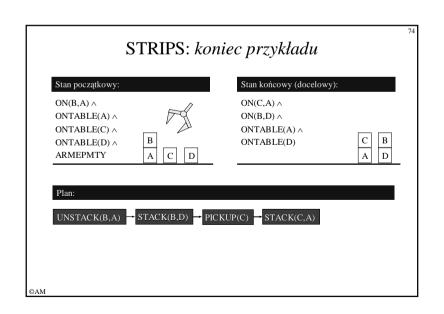




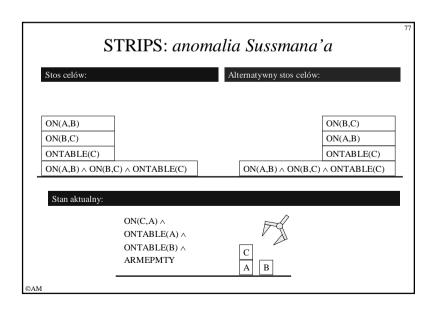


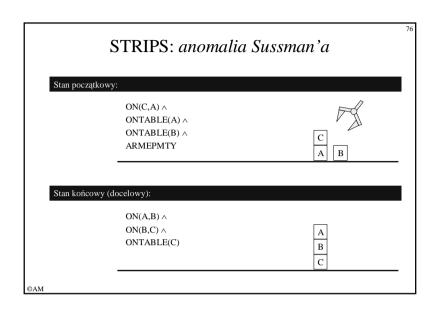


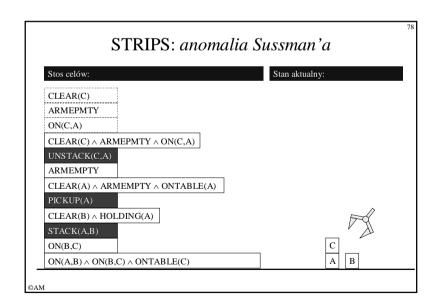


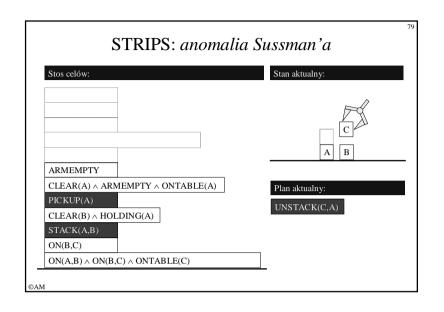


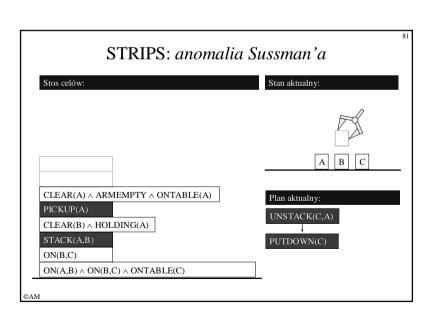
STRIPS: heurystyka Wiedza heurystyczna: • kolejność umieszczania różnic (warunków) na stosie • wybór operatora redukującego różnicę Kolejność różnic/warunków: • wiedza heurystyczna – wiedza o trudności w osiąganiu warunków (ten, który łatwo zniweczyć spełniamy później) • zapis wiedzy heurystycznej – odpowiednia kolejność warunków w sekcji PRECONDITIONs operatora Wybór operatora: • ten, który szybciej przybliży stan aktualny do stanu docelowego (ma mniejszą liczę niespełnionych warunków stosowalności) • drugie kryterium: dodatkowo spełnia inny cel niżej na stosie (efekt uboczny)

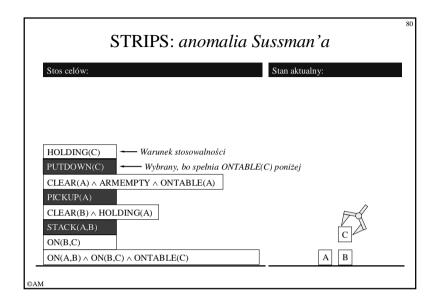


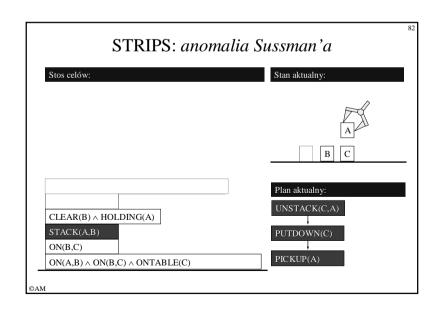


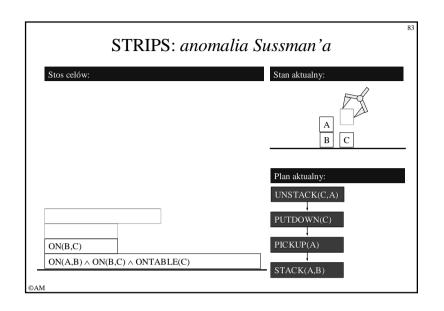


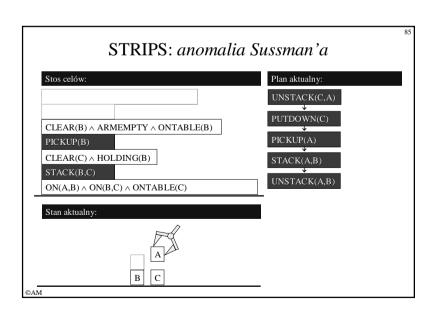


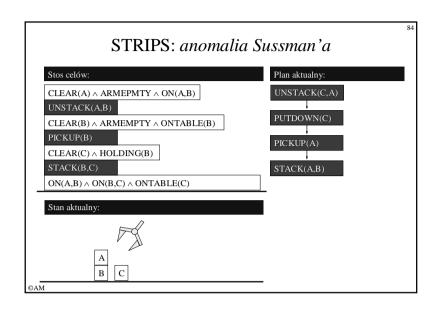


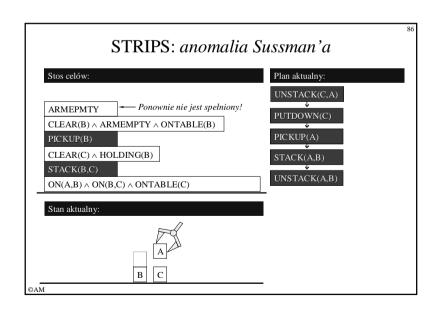


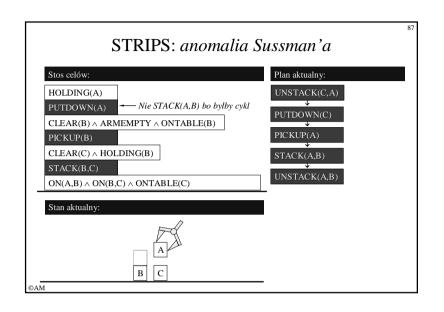


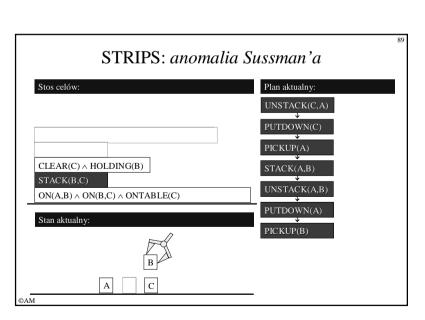


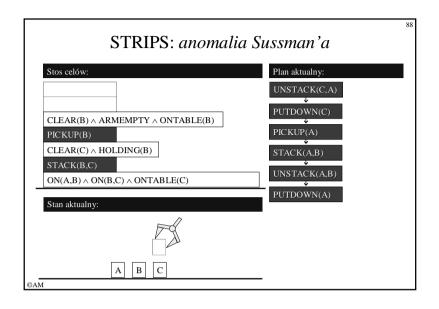


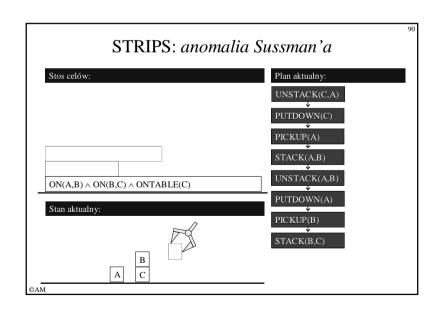


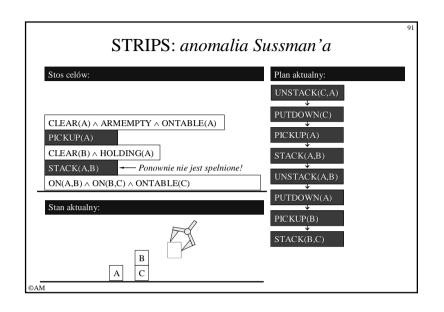


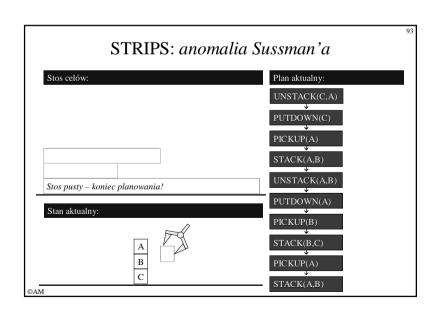


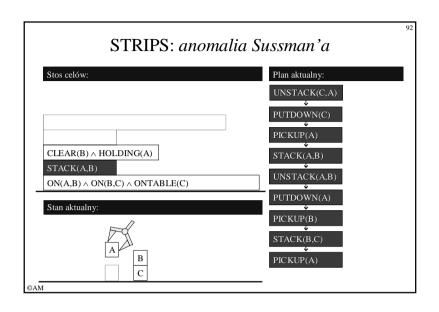


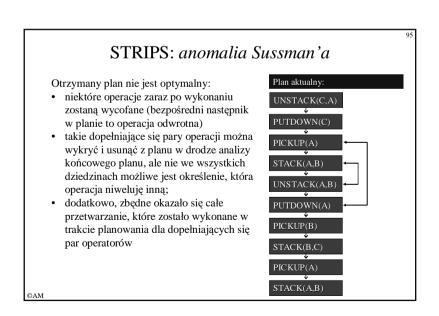












STRIPS: anomalia Sussman'a

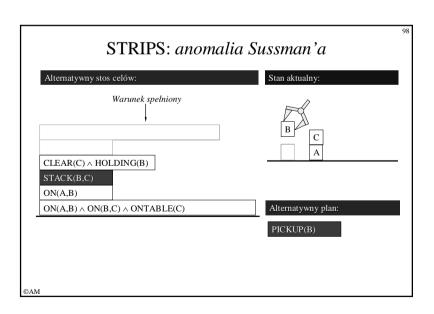
Otrzymany plan nie jest optymalny:

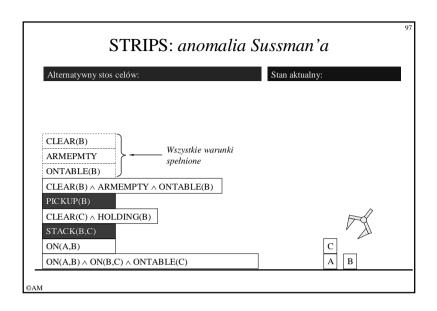
- niektóre operacje zaraz po wykonaniu zostaną wycofane (bezpośredni następnik w planie to operacja odwrotna)
- takie dopełniające się pary operacji można wykryć i usunąć z planu, ale nie we wszystkich dziedzinach możliwe jest określenie, która operacją niweluję inną;
- dodatkowo, zbędne okazało się całe przetwarzanie, które zostało wykonane w trakcie planowania dla takich dopełniających się par operatorów

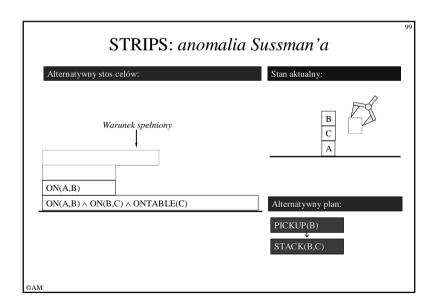
Czy za nieoptymalny plan odpowiada użyta heurystyka, czy sam algorytm planowania liniowego?

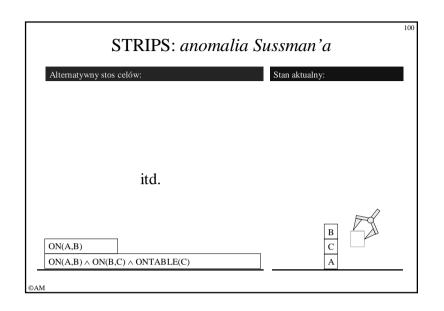
Sprawdźmy zatem skutki innych decyzji heurystycznych!

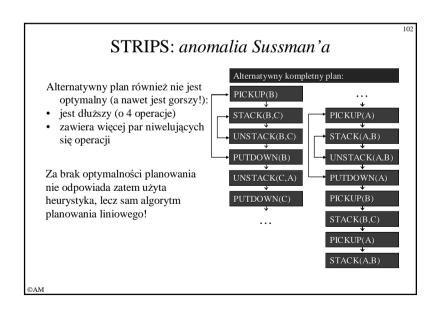
©AM

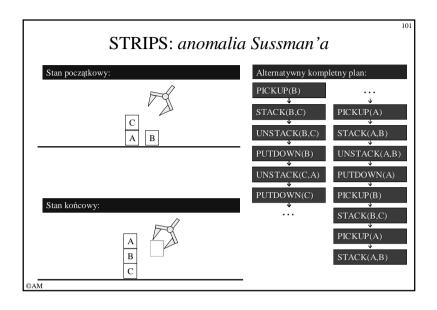


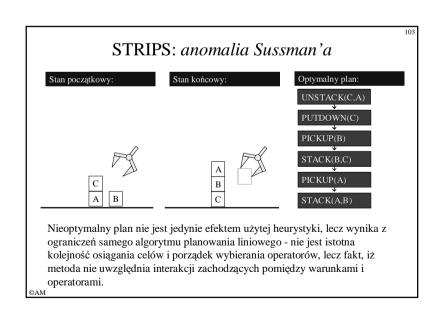








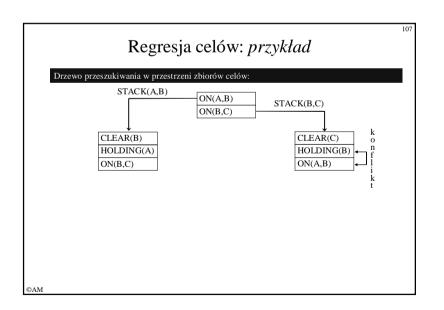


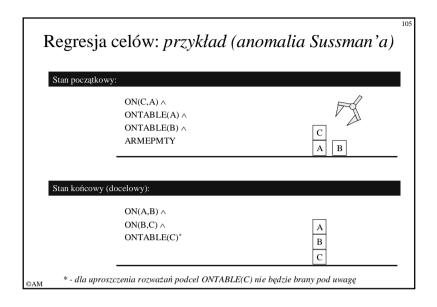


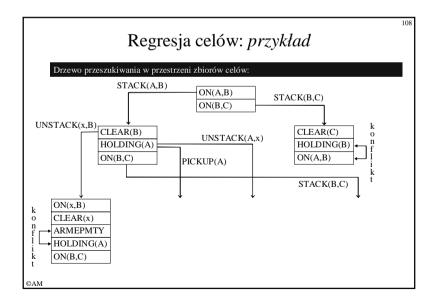
Poszukiwanie planu: metoda regresji celów

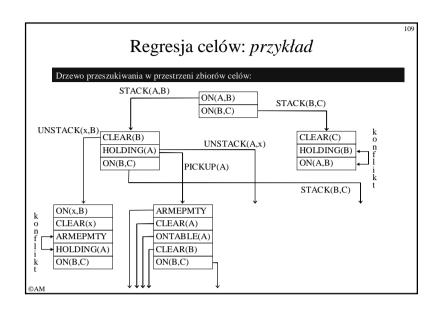
- Planowanie opiera się na zbiorze celów, spośród których dowolny podcel może być wybrany jako kolejny, który należy osiągnąć
- Planowanie odbywa się *wstecz* (regresywnie) od stanu docelowego do stanu początkowego
- Wybierany ze zbioru podcel jest traktowany tak jakby był *ostatnim*, który należy osiągnąć (inaczej: zakładamy, że reszta celów jest już spełniona i szukamy tylko tych operacji, które miałyby dopełnić plan poprzez spełnienie "ostatniego" podcelu)
- Wybrany operator *poszerza zbiór podcelów* o swoje warunki stosowalności

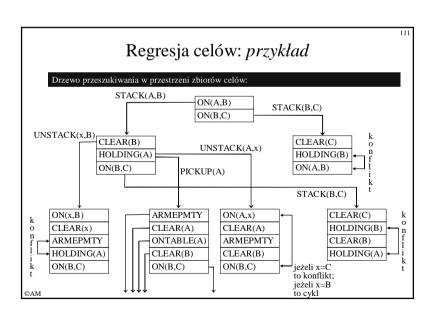
ΩAM

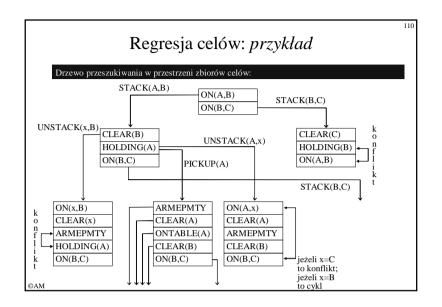












Regresja celów: operacja regresji

- Planowanie wstecz opiera się na założeniu, że operator wybrany do spełnienia podcelu jest ostatnim w planie, a pozostałe podcele zarówno przed, jak i po jego wykonaniu są już spełnione
- Założenie to jest prawdziwe tylko wtedy, gdy operatory są całkowicie niezależne; najczęściej jednak jest inaczej wykonanie jednego operatora może zniweczyć skutki działania innego operatora
- Wsteczne zastosowanie operatora, określane mianem regresji operatora, wymaga każdorazowo sprawdzenia jakie warunki muszą być spełnione, aby wykonanie operacji było możliwe i prowadziło do osiągnięcia podcelu bez naruszania innych (już spełnionych) podcelów

©.A

Regresja celów: operacja regresji

• Regresja podcelu za pomocą operatora, który nie wpływa na ten podcel daje w rezultacie ten sam podcel*, np.

REGRESSION(ON(A,B), PICKUP(C)) = ON(A,B)

* - jest to najczęstszy przypadek regresji operatora

©AM

Regresja celów: operacja regresji

 Regresja podcelu za pomocą niektórych operatorów może prowadzić do sytuacji, w której spełnienie tego celu nie będzie już więcej możliwe*, np.

REGRESSION(ARMEPMTY, PICKUP(C)) = False

* - taka ścieżka poszukiwania planu oznacza brak możliwości dalszego planowania

@A.

Regresja celów: operacja regresji

 Regresja podcelu operatorem, których prowadzi do osiągnięcia tego podcelu nie wymaga spełnienia żadnych warunków (warunki stosowalności operatora są "obsługiwane" w innych sposób*), np.

REGRESSION(ON(A,B),STACK(A,B)) = True

* - zgodnie z algorytmem dodawane są do zbioru celów

©A.

Regresja celów: operacja regresji

 Regresja jednego podcelu może - jako efekt uboczny prowadzić również do osiągnięcia podcelu, do którego spełnienia bezpośrednio nie została użyta*, np.

 $REGRESSION(ON(B,D),\,STACK(B,D)) = \textit{True}$ ale również

REGRESSION(ARMEPMTY,STACK(B,D)) = True

* - podcele o wartości True mogą zostać usunięte ze zbioru celów jako na pewno spełnione

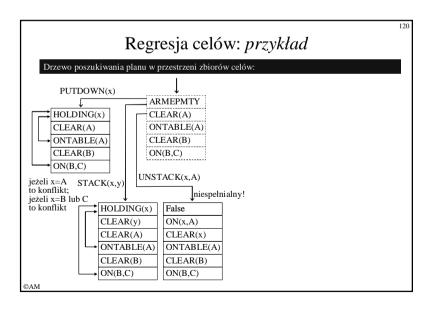
©AM

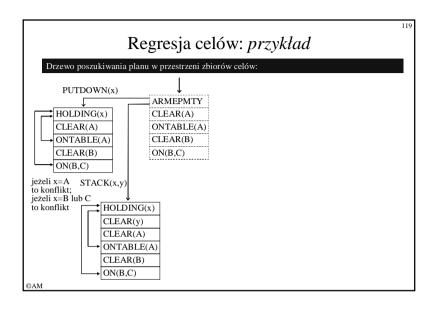
116

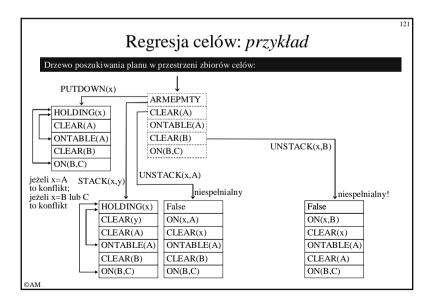
Regresja celów: warunki zakończenia planowania

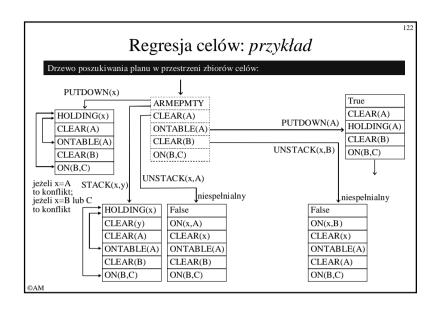
- Proces planowania odbywa się wstecz nie wiadomo jakie operacje zostały (a w zasadzie: zostaną) wykonane przed aktualnym operatorem oraz jakie były ich skutki poza tym, że doprowadziły do spełnienia wszystkich oprócz jednego podcelu ze zbioru celów
- Nie są znane skutki uboczne wykonania tych wcześniejszych operacji i ich ewentualny wpływ na inne podcele - żaden podcel nie może być zignorowany zanim nie ulegnie regresji do warunku *True*
- Proces planowania może zakończyć się, gdy mamy pewność, że żadne warunki nie ulegną już zmianie - wszystkie podcele są jednocześnie spełnione w stanie początkowym i nie ma potrzeby stosowania jakichkolwiek operatorów poprzedzających ciąg operacji dopiero co znaleziony

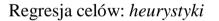
©AM





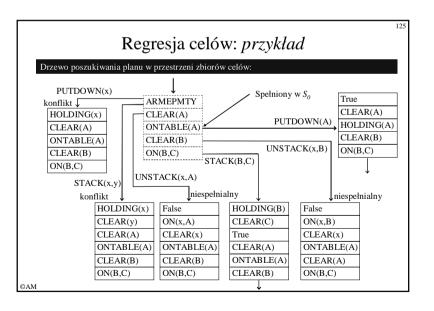






- Warunkiem zatrzymania procesu planowania jest osiągnięcie stanu początkowego (wnioskowanie wstecz) wiedza o tym stanie jest zatem kluczowa dla podejmowania decyzji o charakterze heurystycznym
- Jeżeli jeden z podcelów ze zbioru celów jest spełniony w stanie początkowym, to próbę jego osiągnięcia należy odłożyć na później - być może osiągnięcie jego nie będzie wymagało żadnych dodatkowych nakładów, gdyż spełnianie innych podcelów nie naruszy jego prawdziwości
- Jeżeli jakiś podcel jest łatwo zniweczyć lub łatwo osiągnąć, to jego spełnienie należy odłożyć na później

Regresja celów: przykład c.d. Drzewo poszukiwania planu w przestrzeni zbiorów celów: PUTDOWN(x) ARMEPMTY True CLEAR(A) HOLDING(x) CLEAR(A) PUTDOWN(A) HOLDING(A) CLEAR(A) ONTABLE(A CLEAR(B) ONTABLE(A) CLEAR(B) UNSTACK(x.B) ON(B,C) CLEAR(B) ON(B.C) STACK(B,C) ON(B,C) UNSTACK(x,A) jeżeli x=A STACK(x,y) to konflikt; niespełnialny niespełnialny jeżeli x=B lub C to konflikt HOLDING(x) False HOLDING(B) False CLEAR(y) ON(x,A) CLEAR(C) ON(x,B) CLEAR(x) CLEAR(x) CLEAR(A) True CLEAR(A) ONTABLE(A) ONTABLE(A) ONTABLE(A) CLEAR(B) CLEAR(B) ONTABLE(A) CLEAR(A) ON(B,C) ON(B,C) CLEAR(B) ON(B.C) ©AM



Regresja celów: podsumowanie

- Generowane drzewo poszukiwań planu jest bardzo rozgałęzione – algorytm wymaga analizy wszystkich możliwych uporządkowań podcelów (ewentualne nawroty!), jak również wszystkich możliwych sposobów ich spełnienia
- Analiza taka jest bezcelowa w problemach całkowicie dekomponowalnych – brak zależności między podcelami lub zależności te są bardzo słabe, więc kolejność w jakiej osiągamy wtedy podcele nie ma znaczenia
- Brak uniwersalnego mechanizmu, który wskazywałby najlepsze kierunki poszukiwania planu, co może prowadzić do analizy zupełnie marginalnych elementów planu, których występowanie w ostatecznym planie jest nieistotne

©AM

Wprowadzenie do Sztucznej Inteligencji

Wykład 7 Informatyka Studia Inżynierskie

AM

Planowanie liniowe: podsumowanie

 W metodach planowania liniowego plan generowany jest sekwencyjnie dla kolejnych podcelów, tak długo aż nie zostanie osiągnięty stan docelowy

- plan prowadzący do spełnienia pewnego podcelu nie jest generowany dopóty, dopóki nie zakończy się planowanie dla podcelu bezpośrednio go poprzedzającego
- kompletny plan składa się z ciągu operacji prowadzących do pierwszego podcelu, po których następuje ciąg operacji spełniających drugi podcel, itd.
- kompletny plan jest liniowo uporządkowaną sekwencją kompletnych podplanów

(OA)

Planowanie nieliniowe: charakterystyka

 W metodach planowania nieliniowego generowanie operacji na rzecz jednego celu może przeplatać się z operacjami prowadzącymi do spełnienia innego podcelu

- Planowanie prowadzące do spełnienia pewnego podcelu może zostać przerwane w celu zbudowania planu dla innego podcelu, po czym możliwy jest powrót do poprzedniego celu planowania lub może rozpocząć się generacja planu dla jeszcze innego podcelu
- Nieliniowe konstruowanie planu przebiega niezależnie od liniowej (i późniejszej) realizacja planu
- Plan nie jest wykonywany zanim nie zostanie kompletnie zbudowany

©AM

Planowanie nieliniowe: charakterystyka

- planowanie odbywa się w przestrzeni planów a nie w przestrzeni stanów (sytuacji)
 - rozpoczynamy od niepełnego, ogólnego planu
 - operatory służą do uszczegóławiania bądź modyfikacji planu takich jak: dodanie nowej operacji, zmiana kolejności operacji, wiązanie zmiennej wolnei itp.
 - rozbudowa planu kończy się, gdy otrzymamy kompletny plan prowadzący od S_0 do S_n i nie jest istotne jaką ścieżką osiągaliśmy rozwiązanie
- planowanie odbywa się wstecz (wybieramy operatory na podstawie osiaganych przez nie celów), aby ograniczyć rozmiar przeszukiwanej przestrzeni planów
- ustalanie kolejności operatorów i wiązań zmiennych odbywa się zgodnie ze strategia least-commitment
- rezultatem końcowym planowania jest częściowo uporządkowany plan w przeciwieństwie do systemów liniowych, w których plan jest całkowicie uporządkowanym ciągiem operacji

Plan w przestrzeni przeszukiwania planów

- Jest częściowo uporzadkowanym grafem
- Osiągany jest ścieżką, której nie musimy pamiętać w przeciwieństwie do planowania w przestrzeni stanów
- Jest reprezentacja zbioru kompletnych i w pełni uporzadkowanych planów
- Jego wykonanie wymaga związania wszystkich zmiennych (konkretyzacja)
- Jego realizacja zwana linearyzacja planu jest jedna z wielu możliwych konkretyzacji planu częściowego

Strategia least-commitment

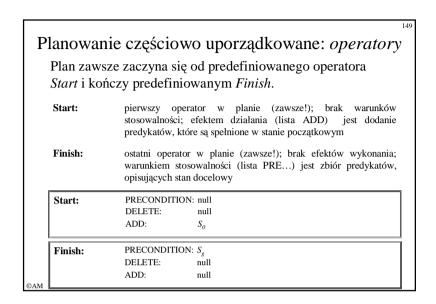
Strategia least-commitment planowania w przestrzeni planów oznacza, że:

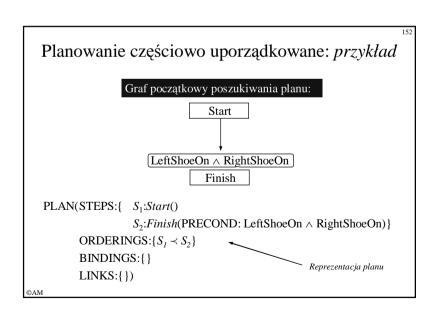
- nie jest wymagane z góry podjęcie wszystkich decyzji dotyczacych planu (kolejność operacji, wiazania zmiennych itp.)
- dokonywane wybory dotyczą tylko tych aspektów planu, które sa istotne w danym momencie i których nie można uniknać
- odkładanie decyzji tak długo jak to możliwe pozwoli zredukować liczbe nawrotów, których wystapienie jest właśnie bezpośrednia konsekwencja błednie podjetych decyzji (za wcześniej i przy zbyt ograniczonej wiedzy)

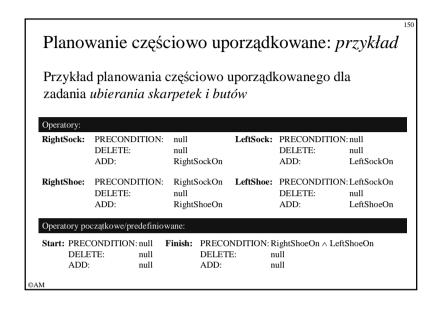
Planowanie częściowo uporządkowane: reprezentacja planu

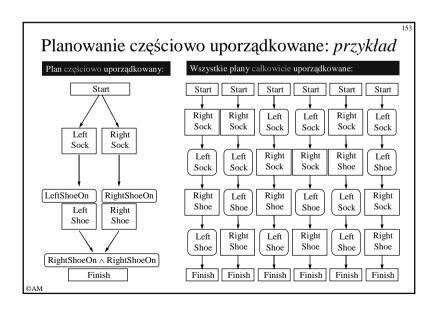
Plan składa się z:

- zbioru kroków; każdy krok reprezentuje operację, będącą fragmentem realizacii planu
- zbioru ograniczeń kolejnościowych reprezentowanych przez pary wyrażeń postaci $S_i \prec S_i$, które oznacza, że stan S_i musi wystąpić przed stanem S_i (niekoniecznie bezpośrednio)
- zbioru wiązań wartości zmiennych w postaci wyrażeń X=Y, gdzie zmienna X przyjmuje wartość Y (stałej lub zmiennej)
- zbioru zależności przyczynowych (ang. casual links) pod postacią wyrażeń $S_i \stackrel{c}{\longrightarrow} S_i$, które oznacza, iż krok S_i "spełnia warunek" c kroku S;









Planowanie częściowo uporzadkowane: przykład

Plan częściowo uporządkowany: Start Left Right Hat Coat Sock LeftShoeOn RightShoeOn Left Right Shoe Shoe RightShoeOn \(\times \) RightShoeOn \(\times \) HatOn \(\times \) CoatOn Finish

• Reprezentacia rozwiazania w postaci planu cześciowo uporządkowanego jest bardziej zwięzła

- Każdy nowy krok w częściowym planie powoduje wykładniczy wzrost liczby linearyzacji planu
- Przykład: dodanie dwóch nowych operacji (Hat i Coat) będzie skutkować liczbą 180 linearyzacji

Przykład planowania nieliniowego

 Zadanie: Zaplanować zakupy mleka, gazety i wiertarki wraz z powrotem do domu.

Założenia:

a. Wyruszamy na zakupy z domu i wracamy z nimi do domu

b. Możemy wykonać tylko dwie operacje: Go (przemieszczanie) oraz Buy (kupowanie)

c. W operacji kupowania ignorujemy kwestie kosztów (pieniedzy)

Planowanie częściowo uporządkowane: reprezentacja rozwiązania

Wynik planowania cześciowo uporzadkowanego, to acykliczny graf skierowany, w którym porzadek nie wszystkich operacji jest zdeterminowany i nie wszystkie zmienne maja określona wartość, wiec musi on być:

- planem kompletnym, w którym każdy warunek c kroku O: jest osiągany przez zastosowanie pewnej operacji O, takiej, $\dot{z}e O_i \prec O_i i c \in ADD(O_i) \text{ oraz } \neg \exists O_i O_i \prec O_i \land O_i \rightarrow O_i \rightarrow O_i \land O_i$ $c \in DELETE(O_i)$, gdzie $O_i \prec O_i \prec O_i$ jest jedną z możliwych linearyzacji planu
- planem spójnym, w którym nie występują sprzeczności w porządku operacji lub wiązaniu zmiennych tzn. nie zachodzi nigdy $O_i \prec O_i \land O_i \prec O_i$ lub X=a i X=b (dla dwóch różnych stałych a i b)

©AM

Przykład planowania nieliniowego

Predykaty opisu stanu:

at(X) - wskazuje aktualne położenie jako X (np. home, cornershop itp.) sells(X,Y) – oznacza, że towar Y można zakupić w X

have(X) – oznacza, że posiadamy X

Operatory:

Go(Y): PRECONDITION: at(X) **Buv(X):** PRECONDITION: $at(S) \land sells(S,X)$ DELETE: at(X) DELETE: null ADD: at(Y) ADD: have(X)

Operatory predefiniowane:

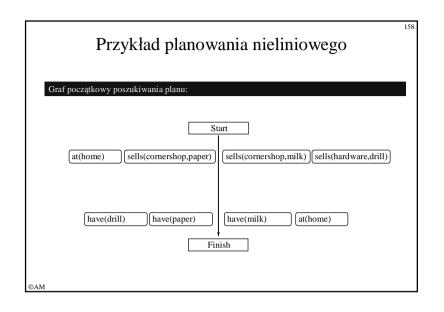
Start: PRECONDITION: at(home) \(\times \) **Finish:** PRECONDITION: have(drill) ∧ sells(hardware,drill) ^ sells(cornershop,paper) ^

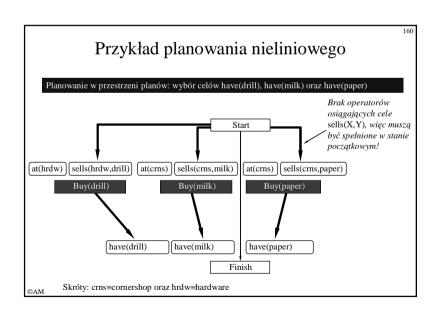
sells(cornershop, milk) at(home) DELETE: null DELETE: null ADD: null ADD: null

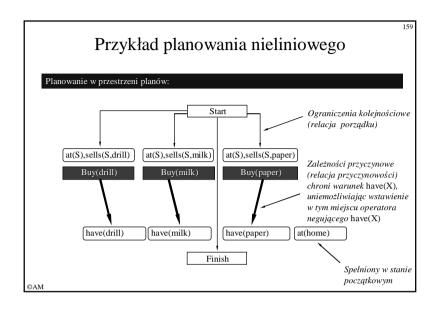
28

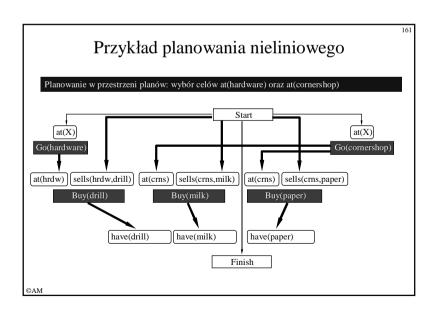
have(milk) ∧

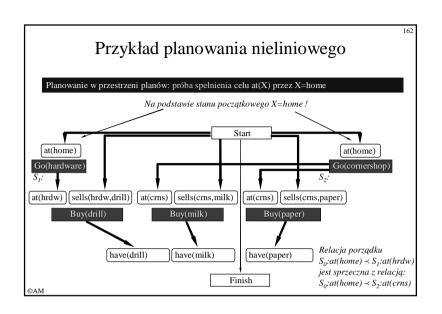
have(paper) ∧

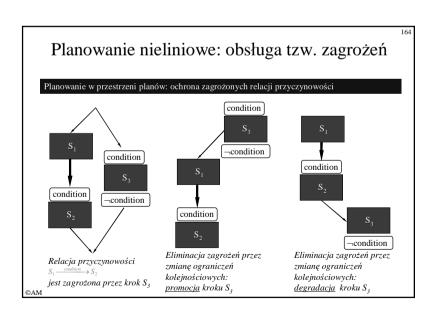


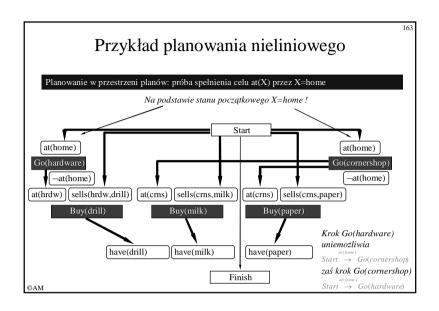


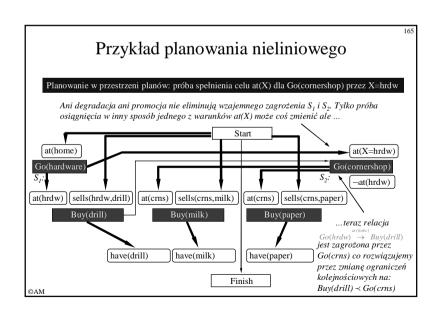


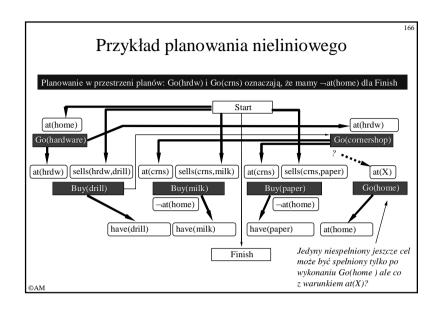


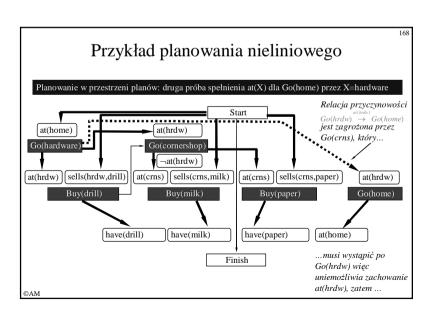


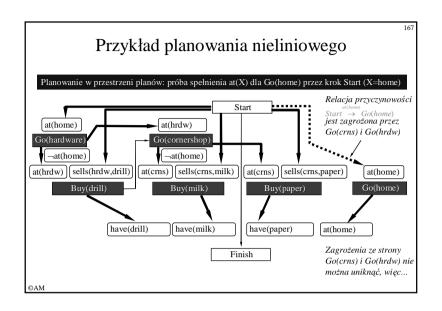


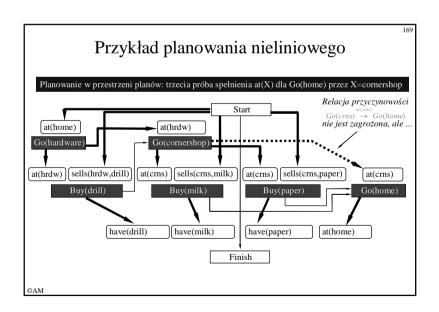


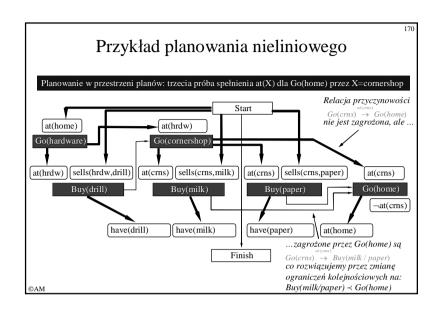








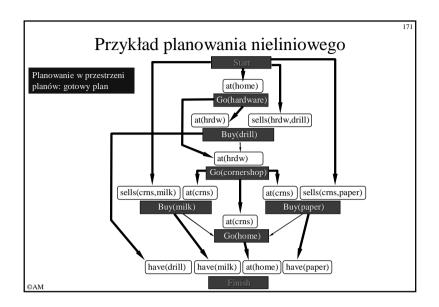


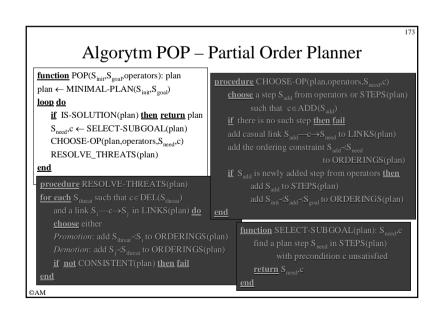


Algorytm POP – Partial Order Planner

- Zaczynamy od szkieletu planu w postaci stanu początkowego i końcowego
- W każdym podejmowana jest próba spełnienia warunku precond pewnego kroku S_{need} zawartego w planie poprzez wybór nowego operatora albo znalezienie odpowiedniego kroku w częściowym planie
- Znaleziony operator generuje nową relację przyczynowości
- · Brak odpowiedniego operatora powoduje nawrót
- Nowa relacja przyczynowości wymaga sprawdzenia zagrożeń albo nowy krok zagraża zapamiętanym relacjom przyczynowości, albo nowa relacja przyczynowości jest zagrożona przez kroki już będące w planie
- · Jeżeli nie można usunąć zagrożenia mamy nawrót

@ A N





Algorytm POP – Partial Order Planner

Istotne cechy algorytmu POP

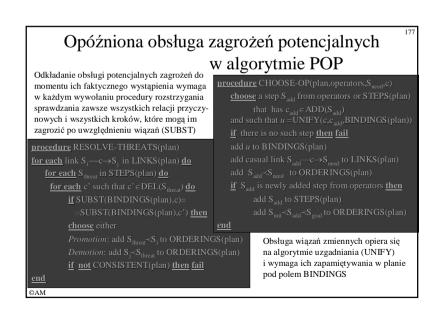
- Nawroty w procesie konstrukcji planu dotyczą tylko mechanizmu <u>wyboru operatora</u> oraz mechanizmu <u>eliminacji zagrożeń</u> (zmiany ograniczeń kolejnościowych)
- Decyzje o wyborze warunków c do spełnienia nie są źródłem nawrotów każdy warunek musi być w końcu spełniony, więc kolejność ich osiągania może mieć wpływ tylko na wydajność algorytmu (ale nie na końcowy efekt!)
- Planowanie jest <u>regresywne</u>
- Procedura planowania jest <u>poprawna</u> i <u>pełna</u> każdy wynik jest rozwiązaniem zadania planowania, dla każdego zadania planowania zostanie znalezione rozwiązanie, o ile istnieje
- Algorytm jest <u>niedeterministyczny</u> operacje *choose* oraz *fail* odpowiadają za decyzję sterującą i nawrót

....

Planowanie z częściowo ukonkretnionymi operatorami

- W trakcie rozstrzygania zagrożeń (RESOLVE-THREATS) wpływ wybranego operatora na relacje przyczynowości w planie może zależeć od wiązania zmiennych na jego listach PRECOND, ADD i DEL
- Zagrożenie takie są określane mianem zagrożeń potencjalnych
- Zagrożenia potencjalne można <u>eliminować jak najszybciej</u> wymuszając przyjęcie wiązania zmiennej, które likwiduje to zagrożenie (np.wiązanie X=hrdw w ¬at(X) nie stanowi zagrożenia dla at(home))
- Poprzez rozszerzenie języka opisu wiązań zmiennych o negację (np.X≠home) można wykluczyć pewne wartości w celu eliminacji zagrożenia bez nadawania konkretnej wartości zmiennej – mniej rygorystyczny mechanizm ograniczania X
- Najłagodniejsze podejście <u>opóźnia obsługę zagrożeń</u> do momentu, gdy faktycznie one wystąpią, ale wymaga ono najbardziej złożonej procedury weryfikacji poprawności planu

Przykład tzw. potencjalnego zagrożenia w trakcie planowanie nieliniowego POP Planowanie w przestrzeni planów: Go(hrdw) i Go(crns) oznaczają, że mamy –at(home) dla Finish at(home) at(hrdw) Go(hardware at(crns) sells(crns,milk) at(crns) sells(crns,paper) at(hrdw) sells(hrdw,drill) at(X) Buy(drill) Buy(milk) Go(home) Buy(paper) ¬at(X) have(drill) have(milk) at(home) Dla jedynego niespełnionego jeszcz celu po wykonaniu Go(home)będzie ¬at(X), co stanowi zagrożenie dla Potencjalne zagrożenie, którego wystąpienie zależeć jednak będzie od wiązania zmiennych $Go(crns) \rightarrow Buv(milk/paper)$ ©AM



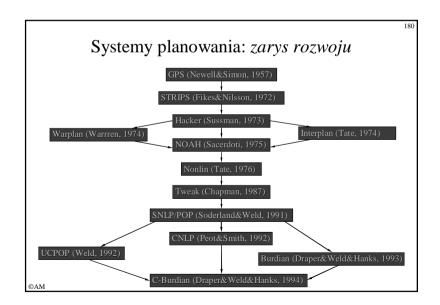
Definicja rozwiązania problemu planowania dla częściowo ukonkretnionych operatorów

 Pojawienie się częściowo związanych operatorów w planie wymaga uwzględnienia wpływu wiązań na możliwość osiągnięcia rozwiązania jakim jest częściowo uporządkowany plan, w którym:

każdy warunek c kroku O_j jest osiągany przez zastosowanie pewnej operacji O_i

- 1. takiej, że $O_i \prec O_j$ i $\exists c' \in ADD(O_i)$, który <u>koniecznie unifikuje się</u> z c oraz
- 2. $\neg \exists O_k$ takie, że $O_i \prec O_k \prec O_j$ w jednej z możliwych linearyzacji planu i $c \in \mathsf{DELETE}(O_k)$,
- W algorytmie POP za warunek 1 odpowiada procedura CHOOSE-OPERATOR zaś za warunek 2 – procedura RESOLVE-THREATS

©AM



Planowanie nieliniowe: podsumowanie

- System NONLIN –casual links, mechanizmy nawrotu, wykrywanie zagrożeń/konfliktów (ang. threats), ich eliminacja, nawroty typu dependency-directed, operatory modyfikacji planu
- System TWEAK formalizacja planowania z wykorzystaniem mechanizmów spełniania ograniczeń (ang. constraint posting), gwarantująca poprawność i pełność algorytmu
- System SNLP/POP systematyczne częściowe planowanie, wieksza ekspresywność jezyka opisu celów

©AM